

Lønningssloven vilde komme til at træde i Kraft med den 1ste October, kan det gjerne være, at det maa erkjendes ikke at have være rigtigt, eller om man saa vil, ikke fuldstændig loyalt handlet, at lade de Paagjældende ved at indtræde i de høiere Charger vinde de Fordele, som deraf kunde flyde, ogsaa efter Hærlovens Strafftræden. Hvorvidt man har staaet paa en saadan Maade den 7de September, veed jeg ikke; det er meget muligt, at man ikke dengang har betragtet det som en given Ting, at Reformen kunde være saaledes gennemført, at Loven kunde træde i Kraft fra den 1ste October at regne, men i ethvert Tilfælde, naar man vil see Sagen ligeoverfor de paagjældende Personer, kan der ikke lægges dem i den Henseende Noget tillast, og det forekommer mig, som sagt, at da det først den 28de September blev udtalt, at Lønningssloven skulde træde i Kraft den 1ste October, saa har der været god Grund for de paagjældende Officerer, der bleve udnævnte til de høiere Stillinger den 7de September, altsaa 3 Uger tidligere, til at gaae ud fra, at de vare komne ind i Stillingen, hvis Fordele de kunde vente at beholde og nyde uden Hensyn til Hærlovens senere Strafftræden. Jeg skal ifølge denne Anskuelse, i alt Fald indtil jeg bliver bedre belært, ogsaa stemme imod Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 5.

Ordføreren: Jeg vil gjøre opmærksom paa, at Forslaget under Nr. 4 idag er kommet til at staae temmelig forskjelligt fra tidligere derved, at den ærede Krigsminister nu har fremskilt det som et Villighedskrav; det har ikke før foreligget saaledes for Udvalget. Jeg kan ikke sige, hvorledes Udvalget vilde have stillet sig til dette Forslag, dersom det var fremsat som en reen Villighedsfag. Vi have opfattet det — det har maaskee været en Feil fra vor Side — saaledes, at den ærede Minister meente at være gaaet strengt frem efter Loven med Hensyn til dette Forhold, men det er klart efter den ærede Krigsministers Udtalelse idag, at han ikke vil gjøre denne Paastand gjældende, og altsaa stiller Forholdet sig nu noget anderledes. Nu er Spørgsmaal om dette, hvorvidt der i det nærværende Til-

fælde kan siges strengt taget at foreligge et Villighedskrav, og jeg troer nok, at man forsaavidt kan sige det, som det jo altid kan synes at være haardt for de Mænd, som komme til at miste Noget i deres Indtægter; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Rigsdagen i denne Henseende har stillet sig noget forskjelligt med Hensyn til de Arter af Indtægter, som kunne siges at være fast knyttede til Embedsstillingen, og den har ogsaa gjort denne Forskel meget stærkt gjældende netop i selve den Lønningsslov, om hvis Fortolkning der her er Spørgsmaal. Sagen er jo nemlig den, at det var os meget klart, da vi forhandlede om Lønningssloven, at adskillige Officerer vilde tabe derved, at de mistede visse Bestillingstillæg, som de tidligere havde havt, og vi opkastede derfor ved Lønningssloven for Thinget det Spørgsmaal: Skal man ogsaa give Erstatning for disse Bestillingstillæg, hvilket Spørgsmaal Thinget besvarede benægtende. Nu er Spørgsmaalet dette: Var det ikke et meget ubilligt Botum, som Folkethinget dengang fattede, hvilket forresten den høiterede Krigsminister ikke gjorde bestemt Modstand imod. Jeg troer, at vi maae sige, at efter vor almindelige Betragtningssaa vilde denne Afgjørelse ikke have stemmet med vor Praxis, dersom de omhandlede Tillæg havde været af den Bestaafenhed, at de, efter hvad der tidligere var skeet, kunde siges at være fast knyttede til de Personer, der beklæbte disse Stillingen; men dette troer jeg ikke var Tilfældet. Jeg troer, at der er mange Exempler paa, at Regimentz- og Bataillonscommanderere ere blevne forsatte fra deres Commandoer og til Nummer udenfor Commando; jeg veed ikke, om det er skeet i den nuværende høitærede Krigsministers Tid, men under hans Forgængere er det hyppigt skeet, og der er saaledes ved Krigsbestyrelsens egen frivillige, vistnok i Tjenestens Interesse tagne Beslutning, udøvet en Handling, hvorved disse Mænd mistede Bestillingstillægene, uden derfor nogenfinde at have præcenderet Erstatning derfor. Det er klart, at naar en Regimentz- eller Bataillonschef, der har Commando og som saadan nyder et Bestillingstillæg, bliver forsat til et andet Nummer, hvor han ikke har Commando, har han altid mistet det Bestillings-